

РЕШЕНИЕ

№ 6021

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 27.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4069** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от о Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Р. М. Г., ЕГН [ЕГН] подадена чрез адв. Г. А., срещу Заповед № 950/16.04.2022г., издадена от младши инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП (ЗППАМ), с която е наложена ПАМ – прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна и неправилна. Посочва, че по време на проверката от служителите на КАТ бил в силно депресивно състояние и реагирал машинално, като не могъл да направи възражения и да се възползва от правото си на защита. Твърди, че тъй като нямал представа за разположението на ВМА, обърнал сградата и отишъл в Пирогов, където за негова сметка му били направени изследвания, след което отишъл във ВМА, но поради закъснението във времето и поради допълнително забавяне на доктора, направлението за изследване станало безпредметно. Счита, че след като си е направил всички изследвания, това сменя всички съмнения за каквото и да е нарушение. Моли за отмяна на оспорената Заповед № 950/16.04.2022г. В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез адв. А. поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Отговорният – младши инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР, издал оспорената заповед, не се явява, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Със Заповед № 950/16.04.2022г. е наложена на Р. М. Г. принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС с табели с регистрационен номер СВ 9931 СА.

Видно от мотивите на заповедта, същата е издадена във връзка със съставен срещу Р. М. Г. Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 630640 от 16.04.2022г. - за това, че при управлението на МПС, марка М., модел ЦЛК 320, рег. [рег.номер на МПС] на 16.04.2022г. същият отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство. Като част от административната преписка към заповедта е приложен Акт за установяване на административно нарушение бл. № 630640, съставен на 16.04.2022г. от А. М. К., на длъжност мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ –СДВР, за извършено от жалбоподателя нарушение на чл.174, ал.3, пр. 2 от ЗДвП. Според констатациите в акта, на 16.04.2022г. в 15:25 часа жалбоподателят Р. М. Г. е управлявал в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]собствения си лек автомобил М. ЦЛК, рег. [рег.номер на МПС] , при което, след като бил спрял от служители на отдел „Пътна полиция“ - СДВР, отказал проверка с техническо средство тест Д. Т. 5000 с номер ARLN – 0103 за употреба на наркотични вещества. На оспорвания е бил издаден Талон за медицинско изследване № 107432, който му е връчен с указание да се яви във ВМА до 40 минути от връчването на талона. На жалбоподателя не е извършено химико-токсикологично изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози от посоченото в направлението болнично заведение.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на оспорване акт, от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Оспорената заповед е издадена от С. Д. С. - младши инспектор във 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, следователно налице е компетентност на административния орган за налагане на ПАМ.

Спазени са изискванията за форма по чл. 172, ал. 1 ЗДвП и административнопроизводствените правила. Оспорената заповед е мотивирана в достатъчна степен, като фактическите основания за издаването ѝ се извеждат от съставения АУАН, към който тя препраща.

По отношение материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага

принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

В случая наличието на посоченото в разпоредбата фактическото основание, а именно – отказът на жалбоподателя да му бъде извършена проверка с техническо средство за употребата на наркотични вещества се установява безпротиворечиво от приложения по делото доказателствен материал. Категорично се установява от приложения по делото АУАН, а не се и отрича от жалбоподателя, че е отказал да бъде проверен за употреба на наркотични вещества и това обстоятелство е достатъчно за издаването на процесната заповед. Предвид изложеното, мярката е наложена при наличие на сочените в заповедта фактически основания и при стриктно спазване на материалния закон.

Относно представените от жалбоподателя резултати от проведено на същата дата – 16.04.2022г. в „ Пирогов“ изследване за наличие на упойващи вещества, следва са отбележи, че тези доказателства са неотнормими към предпоставката за прилагане на принудителната мярка в разглежданата хипотеза на чл. 171, т.2а, б. „б“ ЗДвП. Процесната ПАМ е наложена не защото жалбоподателят е управлявал превозното средство след употреба за наркотични вещества или техни аналози или защото не е изпълнил даденото му предписание за медицинско изследване, а заради това, че е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство. Текстът на закона и волята на законодателя в случая са пределно ясни - отказът на водача на превозното средство да бъде проверен чрез техническо средство е самостоятелно и достатъчно основание да се приложи мярката. Неотнормими към отказа да бъде проверен на място, но и несъстоятелни са обясненията на жалбоподателя, че поради твърдяното от него силно депресивно състояние погрешно бил отишъл в Пирогов, където за своя сметка бил направил изследването. Извън това, следва да се отбележи, че представените от жалбоподателя отрицателни резултати от изследването в „Пирогов“ са неотнормими и поради това, че изследването не е проведено нито в указаното в талона време, нито в посоченото здравно заведение.

Оспорената заповед съответства и на целта на закона - да се предотврати извършването на нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на останалите участници в движението.

С оглед изложеното, оспорената Заповед № 950/16.04.2022г. се явява законосъобразна изцяло и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. М. Г. срещу Заповед № 950/16.04.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР.
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: